

נתקבל
08-10-2013
אדם טבע ודין

1. קבוצת איגרא בע"מ
2. הרודס בניה ופיתוח בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד ר. בלכר ואח'
ממשרד גולדפרב זליגמן ושות'
רח' יגאל אלון 98, תל אביב

התובעות:

בית המשפט המחוזי
באר שבע (10)

03-10-2013

נתקבל / נבדק

שמשון סימה

הנתבעת:

נגד

מדינת ישראל - הועדה המחוזית לתכנון ולבניה
ע"י פרקליטות מחוז דרום
רח' התקווה 4, באר-שבע
טל': 08-6264670
פקס: 08-6264534

ובענין:

מדינת ישראל - הועדה המחוזית לתכנון ולבניה
ע"י פרקליטות מחוז דרום
רח' התקווה 4, באר-שבע
טל': 08-6264670
פקס: 08-6264534

המודיעה לצד ג':

נגד

1. מיכאל חברוני ת.ז. 024152829
החוף הצפוני אילת, ת.ד. 4201
טל': 08-6376161

הנתבעות לצד ג':

2. אדריכל רון רוזן ת.ז. 058331539
רח' הזקל 101, אודים 42905

3. אדם טבע ודין - אגודה ישראלית להגנת הסביבה (ע.ר. 580177863)
4. העמותה להצלת עמק ססגון (ע.ר. 580528974) ✓
שתיהן ע"י עוה"ד אסף רוזנבלום ואח'
רח' יהודה הלוי 48, תל אביב
טל': 03-5669939 פקס: 03-5669940

הודעה לצד שלישי

מאת: מדינת ישראל
אל: הצדדים השלישיים

סכום ההודעה: 15,000,000 ש"ח

התובעות, הינן חברות פרטיות אשר יזמו ותכננו תוכנית מפורטת להקמת מלון בבקעת תמנע, הגישו תביעה כנגד המודיעה בגין נזקים שונים אשר נגרמו להן לטענתן בשל מעשים ו/או מחדלים המיוחסים למי מהנתבעים בהודעה זו, כמפורט בכתב התביעה ובהודעה זו.

מצ"ב כתב התביעה המסומן כנספח א'.

בד בבד עם הגשת הודעה זו, הגישה המודיעה כתב הגנה בו היא כופרת בטענות אשר נטענו כנגדה, וכן טענה המודיעה להתיישנות.

מצ"ב כתב ההגנה המסומן כנספח ב'.

מבלי לגרוע בטענות המודיעה, כפי שפורטו בכתב הגנתה, תטען המודיעה כלפי הצדדים השלישיים כי עליהם לשפותה, ביחד ולחוד, בגין כל סכום בו תחויב אם תחויב, וזאת מן הטעמים הבאים:

1. הצד השלישי 1 הינו מגיש התוכנית המפורטת מטעם התובעת 2.
2. הצד השלישי 2 הינו האדריכל עורך התוכנית המפורטת אשר הוגשה ע"י התובעת 2.
3. המודיעה תטען כי ככל שתתקבלנה טענות התובעות, הרי שהצדדים השלישיים 1 ו- 2 הגישו לנתבעת תוכנית רשלנית והם כמי שהגישו ו/או ערכו את התוכנית, האחראיים הישירים והבלעדיים, במעשיהם ו/או במחדליהם לנזקיהן של התובעות המוכחשים כשלעצמם וכי במעשיהם ו/או במחדליהם ניתקו כל קשר בין הרשלנות המיוחסת למודיעה, המוכחשת כשלעצמה, לבין נזקי התובעות הנטענים.
4. המודיעה תוסיף כי התובעות היו מלוות בכל שלבי אישור התוכנית בבעלי מקצוע מטעמן והצדדים השלישיים 1 ו- 2; וכל השלבים היו נהירים להם. טענת התובעות לפיה אישור התוכנית שהן עצמן הגישו, מהווה רשלנות, מקוממת ומהווה לטענת המודיעה חוסר תום לב ושימוש לרעה בהליכים. יחד עם זאת, אם תתקבל טענת התובעות לפיה התוכנית אותה הגישו לוקה באופן כה חמור עד כי אישורה גובל ב"רשלנות חמורה" הרי שמגיש התוכנית ועורכה התרשלו אף הם התרשלנות חמורה. לעניין זה, יצוין כי תוכנית מתאר ארצית כמוה כדן, וידיעת הנתבעת זהה לידיעת התובעות ובעלי המקצוע מטעמן.
5. הצדדים השלישיים 3-4 הינן עמותות רשומות, אשר נקטו מעת לעת בהליכים שונים, אשר הביאו בין היתר לעיכוב ההליך אשר התנהל אצל המודיעה הנוגע לאישור התוכנית שהגישו או דחיתה. מנגד, השתהו הצדדים השלישיים 3 ו/או 4 בהגשת הליכים, השתי אשר גרמה למודיעה לשנות מצבה לרעה, כפי טענתן, והכל כפי שיפורט להן.

6. המודיעה תוסיף ותטען כי התובעות עצמן, הטילו, לא אחת, את האחריות לעיכוב באישור התוכנית בצדדים השלישיים 3 ו/או 4. כך למשל במסגרת בקשה לסילוק על הסף של עת"מ 54688-03-12, טענו התובעות כי קידום הפרויקט מתעכב בשל התנהלות הצד השלישי 3 (העתירה הוגשה גם ע"י הצד השלישי 4). לטענתן שם, "ידה פקטו - קשה להשתחרר מן הרושם, שתקוותן של העותרות הינה, שאם יעוכב הפרויקט די זמן, הוא יהפוך לבלתי כלכלי עבור המבקשות, ולא יצא, על כן, אל הפועל..." (סעיף 5).
- אף במסגרת תגובתן לעת"מ 264/08 הפנו התובעות אצבע מאשימה כלפי אדם טבע ודין: "איילו השקיעה העותרת (צד שלישי 3 - א.ד.) מאמץ מינימלי, היה עולה בידיה להגיש את התנגדותה לתכנית במועד שנקבע לכך ע"י המחוקק."
- דברים דומים נאמרו במסגרת בג"צ 2478/11.
7. כן ציינו התובעות, כי בעיצומו של הליך קבלת ההיתר, פנה הצד השלישי 3 בעתירה מנהלית, בשיהוי ניכר. עתירה זו, היא שמנעה בסופו של יום את סיומו של הליך קבלת ההיתר. מאז, כך לטענת התובעות, עשו העותרים שם, כל שלא ידם על מנת לעכב את הפרויקט. ודוק, לא הצד השלישי 3 ולא הצד השלישי 4 פנו עוד בשלב ההתנגדות לתוכנית ולמאוחר, בסמוך לאחר אישורה, לא למודיעה ולא לבית המשפט, בטענה כלשהי, אלא בחלוף תקופה ממושכת, תקופה בה שינו המודיעה ו/או התובעות (לפי טענתן) את מצבן לרעה. אמנם בית המשפט שדן בעתירה "הכשיר" שיהוי זה, ברם "בתביעה אזרחית", פניה מאוחרת שכזו מהווה רשלנות.
8. לשם הבהרת חלקו של כל אחד מהצדדים השלישיים לנוקי התובעות, המוכחשים כשלעצמם, נחזור בקצרה על הרקע העובדתי.
9. במאי 1996 פורסמה תכנית מתאר מקומית מס' 2/112/02/12 שעיקרה הקמת אתר תיירות ונופש באזור בקעת תמנע.
10. ביום 7.5.05, הגישו התובעות באמצעות הנתבעת 2 תוכנית מפורטת מס' 177/03/12 להקמת מלון בבקעת תמנע. התוכנית נערכה כאמור ע"י הצד השלישי 2 והוגשה ע"י הצד השלישי 1.
11. התוכנית אושרה להפקדה להתנגדויות ביוני 2005.
12. הצדדים השלישיים 3 ו/או 4 לא הגישו התנגדות לתוכנית.
13. ביום 27.12.05 פורסמה תמ"א 35.

14. ביום 6.3.06 אושרה התוכנית המפורטת שהגישו התובעות וביום 17.7.06 פורסמה. הצדדים השלישיים 3 ו/או 4 לא התנגדו לתוכנית ואף לא עתרו לביטולה.
15. רק ביום 30.3.08, כשנתיים לאחר אישור התוכנית, הוגשה עת"מ 264/08 בה נתבקש בית המשפט לעניינים מנהליים להצהיר על בטלותה של התוכנית המפורטת. בשלב זה ניתן היה לצפות כי המודיעה, כמו גם התובעות, שינו מצבן לרעה, ובכל מקרה, ככל שיקבע בית המשפט הנכבד כי לתובעות נגרם נזק בתקופה זו, הרי שהשיהוי בו נקטו הצדדים השלישיים 3 ו/או 4, הוא הגורם הבלעדי לנזק זה.
16. ביום 30.12.08 ניתן פסק דין בעתירה. בשל מחדלי הצדדים השלישיים, פסק הדין התקבל כשלוש וחצי שנים לאחר המועד להגשת התנגדויות לתוכנית וכשנתיים וחצי לאחר פרסומה. ברי כי לו היו הצדדים השלישיים 3 ו/או 4 מתנהלים באופן סביר, היו נחסכים הנזקים הנטענים והמוכחשים כשלעצמם.
17. גם לאחר מתן פסק הדין פעלו הצדדים השלישיים, בעיקר 3 אך גם 4, על מנת לעכב את פעילות המודיעה. הצדדים השלישיים 3 ו-4 היו פעילים בכל הנוגע לתובעות הן בהליכים בפני הנתבעת והן בערכאות משפטיות. ביום 27.4.09 נדרשה המודיעה לקיים דיון בין היתר בבקשה של הצד השלישי 3 לשקול ביטול התוכנית. הבקשה נדחתה וביום 2.4.12 הגיש הצד השלישי 3 עתירה מנהלית כנגד ההחלטה של המודיעה - עתירה אשר נמחקה ביום 17.10.12, בשל היותה עתירה מוקדמת.
18. הצד השלישי 3 אף נקט בהליך במסגרת בג"צ 2478/11, במסגרתו ביקש להביא לביטול המענקים אשר אושרו לתובעות ממושרד התיירות.
19. המודיעה תטען כי על הצדדים השלישיים לשפותה ו/או לפצותה, בין היתר בשל המעשים ו/או המחדלים הבאים:

הצד השלישי 1 :

- א. הגיש לנתבעת תוכנית אשר נערכה באופן רשלני.
- ב. לא העמיד את הנתבעת על חובתה לקיים דיון נוסף בתוכנית לפי תמ"א 35.
- ג. הציג בפני הנתבעת, אף לאחר ההחלטה בעתירה, מצג לפיו הנתבעת פעלה בהתאם לתמ"א 35.
- ד. הציג בפני המודיעה מצגים לפיהם פעולותיה סבירות וכי אין מניעה בקבלת התוכנית שהגיש.
- ה. במעשיו אלה חרג באופן בוטה וברור מתפקידו אצל התובעות ו/או כמגיש תוכנית.
- ו. במעשיו אלה חשף את המודיעה לסיכון כי טוטל עליה אחריות בשל אישור התוכנית, תוך עצימת עיניים לתוצאות האפשריות של מעשיו, על המודיעה.

ז. לא נהג כפי שמגיש תוכנית זהיר ונבון היה פועל בנסיבות אלה.

הצד השלישי 2 :

- א. ערך תוכנית באופן רשלני.
- ב. לא העמיד את הנתבעת על חובתה לקיים דיון נוסף בתוכנית לפי תמ"א 35.
- ג. לא העמיד את המודיעה על העובדה כי התוכנית שערך חורגת מתוכנית המתאר.
- ד. הציג בפני המודיעה מצגים לפיהם פעולותיה סבירות וכי אין מניעה בקבלת התוכנית שערך.
- ה. במעשיו אלה חרג באופן בוטה וברור מתפקידו אצל התובעות ו/או כעורך תוכנית.
- ו. במעשיו אלה חשף את המודיעה לסיכון כי תוטל עליה אחריות בשל אישור התוכנית, תוך עצימת עיניים לתוצאות האפשריות של מעשיו, על המודיעה.
- ז. לא נהג כפי שעורך תוכנית זהיר ונבון היה פועל בנסיבות אלה.

הצדדים השלישיים 3-4 :

- א. לא הגישו התנגדות לתוכנית במועד ובכך הציגו מצג לפיו אין הם מתנגדים לתוכנית.
- ב. לא התריעו בפני המודיעה כי עליה לקיים דיון נוסף לפי תמ"א 35.
- ג. לא עתרו כנגד התוכנית לאחר פרסומה, תוך זמן סביר כקבוע בתקנות בתי הדין המנהליים (סדרי דין) ו/או על פי כל דין ובכך הציגו מצג לפיו אין הם מתנגדים לתוכנית ואף גרמו למודיעה ו/או לתובעות לשנות מצבן לרעה.
- ד. לאחר קבלת פסק הדין בעתירה, יזמו הליך משפטי אשר נמחק וכן בפניות ובקשות למודיעה, אשר עיכבו את עבודת המודיעה.
- ה. במעשיהן אלה גרמו בצדדים השלישיים 3 ו/או 4 למודיעה לקבל החלטה תוך מחשבה כי אין התנגדות לתוכנית ואף לשנות מצבה לרעה.
- ו. במעשיהם אלה חשפו את המודיעה לסיכון כי תוטל עליה אחריות בשל אישור התוכנית, ו/או עיכוב במתן החלטתה, תוך עצימת עיניים לתוצאות האפשריות של מעשיו, על המודיעה.
- ז. לא נהגו כפי שארגונים סבירים היו פועלים בנסיבות אלה.

20. המודיעה תוסיף כי אשמש של הצדדים השלישיים הוא הסיבה המכרעת והיחידה לנזק, מהווה גורם מתערב השולל את רשלנותה ו/או אשמה, המוכחשים כשלעצמם ועולה עד כדי מלוא האחריות לנזק.

21. פועל יוצא הוא, כי היה ויקבע כי על המודיעה לפצות את התובעות פיצוי כלשהו בגין נזיקה הנטענים והמוכחשים, הרי שעל הצדדים השלישיים, כמויקים היחידים והבלעדיים, יהיה להשיב את הסכומים הללו.

22. אשר על כן מחויבים הצדדים השלישיים לשפות ו/או לפצות את המודיעה, ביחד ולחוד, אם זו תחויב.
23. בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הצדדים השלישיים בהוצאות המשפט לרבות שכ"ט עו"ד.
24. אם ברצון הצדדים השלישיים לחלוק על הודעה זו, עליהם להגיש כתב הגנה תוך 30 יום מיום קבלת הודעה זו, שאם לא כן יראוהו כמודה בתובענה זו.

אלון דפנה, עו"ד
מנהל מחלקה
פרקליטות מחוז דרום (אזרחי)

